

[Statsministeren]

Hr. Palle Simonsen beskæftigede sig ganske naturligt også med ungdomsarbejdsløsheden, men det var, ligesom om hr. Palle Simonsen lagde kolossal vægt på at få sagt, at det drejede sig nu ikke alene om de unge.

Om det vil jeg gerne sige, at det heller ikke er det, regeringen har lagt op til. Enhver vil ved at læse regeringens lovprogram og den tale, jeg holdt i forgårs, kunne konstatere, at en lang række konkrete forslag og indsatser direkte peger på at hjælpe erhvervslivet over de vanskeligheder, erhvervslivet har, og derfor er generelle i retning af at forbedre konkurrenceevnen, i retning af at skaffe arbejdspladser til så mange som muligt og i denne forbindelse for så vidt uanset alder.

Det er givet, at når vi har en arbejdsløshed, der gennemsnitlig er større for de unge, end den er for hele arbejdsmarkedet, og når vi ved, at der er alvorlig menneskelig risiko, jeg havde nær sagt: vel ikke mindst for de unge, ved at være arbejdsløs for længe, så er det meget vigtigt, synes jeg, at de ressourcer, man måtte have, ud over at sættes ind generelt også prioriteres i retning af, at der gøres en ekstra indsats over for bekæmpelsen af ledigheden blandt de unge.

Et tredje spørgsmål, hr. Palle Simonsen var inde på, var finansieringsreformen. Om den skal jeg ikke sige så meget, men den meget kategoriske holdning, der kom til udtryk fra hr. Palle Simonsens side, denne totale afvisning af at medvirke overhovedet på dette område, synes jeg var skarpere, end rimeligt er. I den forbindelse kunne jeg godt lide at få at vide, hvad der var meningen.

Da valget var overstået den 8. december, havde jeg et pressemøde med hr. Poul Schlüter, hvor en stor del af dansk presse var samlet. Ganske uopfordret busede hr. Poul Schlüter - nej, fremkom hr. Poul Schlüter med en lang række udmærkede betragtninger om villigheden til at finde frem til en finansieringsreform i retning af, at bl. a. pensionskasserne i højere grad kunne komme til at investere deres penge, så det var samfundsgavnligt, erhvervsvenligt osv.

Hvad der næsten chokerede mig den pågældende dag, var, at hr. Poul Schlüter sagde: og skulle det blive nødvendigt med lidt lovgivning i den forbindelse, så er jeg da villig til i det konservative folkeparti også at fremme den tanke.

Jeg blev næsten helt mundlam den dag, hr. Poul Schlüter, og tænkte: tænk, det var det, valget var udskrevet på, og to dage efter, var det vist, var der en åbning, som jeg tog imod med glæde og mener, at man skulle kunne fortolke som noget i retning af, at også hr. Poul Schlüter havde lært noget af valget. Det er det, jeg får skyld for ikke at skulle have gjort.

Hr. Christophersen startede med at sige noget om situationen i Polen og specielt den vestlige verdens holdning til den udvikling, der finder sted i Polen. Må jeg sige mere generelt, at jeg er enig i den opfattelse, at man skal søge at undgå, at de vestlige lande har forskellige meninger med hensyn til vurderingen af det, der foregår i andre lande eller f. eks. inden for Warszawapagten, som Polen jo er en del af. Man skal søge at undgå det, for det er det, der er meningen med et samarbejde.

På den anden side må det ikke være sådan i et åbent, demokratisk samfund eller i en serie landes interne samarbejde, når disse lande er demokratiske, at ét land kan sige, hvordan det skal være, og så skal de andre bare sige ja og amen. Det mener jeg heller ikke Danmark skulle gøre i den konkrete situation. Jeg tror, det er rigtigt, at Danmark sammen med en lang række europæiske lande har haft en, skal vi sige noget varieret holdning. Men når det er sagt, vil jeg sige, at det er bedst og sundest, hvis vi kan snakke os frem til en fælles holdning. Det er i hvert fald i de fleste tilfælde det bedste.

Hr. Christophersen kom også ind på en vurdering af min tale, og jeg håber ikke, jeg citerer forkert, når jeg siger, at hr. Christophersen sagde, at den var åben og den var venlig. Måske blev der sagt åben og venlig i formen, men vel, det var en åben og venlig tale. Det vil jeg gerne kvittere for og sige, at uanset at der kan komme lidt skarpe meningsudvekslinger hist og her, så er det helt givet, at regeringen og også undertegnede som leder af regeringen ikke alene gerne vil samarbejde, men også er fuldstændig klar over, at vi slet ikke kan regere dette land, hvis ikke der finder et samarbejde sted med en række partier her i landet.

Når hr. Christophersen også i sin tale sagde, at der var en ubegrundet optimisme i min tale, vil jeg sige, at talen var ellers mørk og realistisk og beskrev alle de alvorlige proble-